

УДК 378.147

РОЛЬ АГРОІНЖЕНЕРА В РЕГІОНАЛЬНОМУ РОЗВИТКУ І ЯК ЙОМУ ДОПОМОГАЄ МАТЕМАТИКА

Іваненко В.С. здобувач першого рівня освіти інженерно-енергетичного факультету

Миколаївський національний аграрний університет

Науковий керівник – старший викладач Курепін В.М.

Звернена увага на підвищення якості підготовки агроінженерів у закладах вищої освіти в нових умовах розвитку аграрного сектору та оволодіння ними точними науками, наприклад, як математика.

Attention is paid to improving the quality of training of agricultural engineers in higher education institutions in the new conditions of development of the agricultural sector and mastering them with exact sciences, such as mathematics.

Питання розвитку регіонів (малих, середніх міст та сільських поселень) в державній політиці України завжди займали важливе місце. На сучасному етапі пріоритетними напрямками регіонального розвитку нашої держави виступають структурне перетворення національної економіки, підвищення її ефективності на основі раціонального використання виробничого і ресурсного потенціалів областей, районів і міст; поглиблення

спеціалізації економіки регіонів; підвищення інноваційного компонента регіональної економіки; реалізації конкурентних переваг на внутрішніх і зовнішніх ринках товарів і послуг необхідно [1]. Досягнення перелічених напрямів вимагає чітко сформульованої системи цілей, завдань та інструментів управління регіональним розвитком. Саме при таких умовах зростає роль підвищення якості підготовки агроінженерів у закладах вищої освіти в нових умовах розвитку аграрного сектору та оволодіння ними точними науками, наприклад, як математика.

Сучасного фахівця-агроінженера не можливо уявити без оволодіння ним знаннями в галузі математичного моделювання виробничих процесів та інформаційних технологій, без уміння узагальнювати закономірності, аналізувати явища, приймати виважені рішення. Для розв'язування професійних задач студентам інженерних спеціальностей вивчення математики особливо необхідно [2].

Але як показує практика, у процесі навчання студенти агроінженерних спеціальностей, на жаль, найчастіше виявляють незначну зацікавленість у вивченні вищої математики. Вони ніби «відштовхують» дисципліни математичного циклу, аргументуючи це тим, що вони, як аграрії, мають зовсім інші інтереси та здібності, які роблять складним засвоєння математичних фактів. Також часто майбутні агроінженери вважають, що їм знання з математики не стануть у нагоді і не будуть потрібні в їх майбутній професійній діяльності. Саме таке ставлення до математики мають більшість студентів.

Обумовлено це кількома причинами. По-перше, нерідко студенти мають відносно слабкі знання з шкільного курсу математики (неякісна базова освіта, яка забезпечує розуміння навчального матеріалу та зацікавленість у вивченні математики) [3]. По-друге, вони вважають дисципліну другорядною. По-третє, мала кількість аудиторних годин, що спонукає студентів навчатися самостійно (не всі студенти мають бажання і уміння працювати самостійно). Для студентів потрібно створити таку позитивну мотивацію навчання, щоб у них з'явився потяг до навчання, зріс інтерес до пізнання нового, з'явилося бажання навчитися працювати самостійно.

Але, навчаючись на старших курсах, вони нерідко змінюють свою думку, коли стикаються з практичними задачами, що розв'язуються математичними методами. При цьому усвідомлення студентами, що складової професійної компетенції фахівця-агроінженера є математичні знання, що для оволодіння майбутньою професією необхідно володіти математичними методами для розв'язування професійних задач посилюється. При розв'язуванні задач практичного змісту розкриваються методологічні питання взаємозв'язку теорії з практикою і студенти переконуються в тому, що вивчення вищої математики є важливим для обраної ними спеціальності.

Методично правильно буде також для студентів агроінженерних спеціальностей спочатку, по можливості, розглядати приклади і задачі,

пов'язані з особливостями майбутньої професійної діяльності, а потім уже давати нові математичні знання. Це дозволяє по іншому глянути на математику, розкрити її внутрішню логіку й зв'язки.

Не варто забувати, що саме задачі практичного змісту, в яких спостерігається єдність теоретичного і прикладного напрямків в математиці, сприяють активізації студентів в інших напрямках мислення [4]. А якщо студенти отримують уміння працювати, то непомітно відбудеться перехід від засвоєння інформації до формування якостей, необхідних для творчої діяльності. Потрібно не забувати, що саме виховання творчої особистості, яка здатна постійно саморозвиватися є основним орієнтиром математичної освіти. Таким чином, викладання математичних дисциплін «не математичним» напрямкам вищої освіти дуже актуальна.

Зараз, у століття інформаційних технологій, дуже важливе щоб майбутні агроінженери через математичні науки розвивали візуальне мислення [5]. Сприймаючи математику, як логічну систему взаємозалежних і взаємообумовлених знань, що дуже важливо для реалізації себе у майбутній професії дозволить випускникам-агроінженерам виділити окремі перспективні напрями вдосконалення системи управління регіональним розвитком, в т. ч. модернізація підходів державної регіональної політики при формуванні основних принципів регіонального розвитку; вдосконалення відбору інструментів управління регіональним розвитком з урахуванням результатів аналізу стану регіонів і виявлених проблемних питань.

Список використаних джерел

1. Горбунова К.М., Курепін В.М. Комплексна безпека підприємств, як складова системи управління: зб. наук. праць Національного університету кораблебудування імені адмірала Макарова. І Всеукраїнська наукова конференція. Миколаїв: Торубара В.В., 2018. С. 22-24.

URL:<http://dspace.mnau.edu.ua/jspui/handle/123456789/6414> (дата звернення 16.03.2020).

2. Літвінчук С.Б. Моделювання змісту і оновлення цілей навчання технічним дисциплінам у вищій школі. (Матеріали Міжнародної науково-практичної конференції: «Психологія і педагогіка на сучасному етапі розвитку наук: актуальні питання теорії і практики». 15-16 грудня 2017 р., м. Одеса, громадська організація «Південна фундація педагогіки», 2017 – С. 95 – 98). (дата звернення 15.03.2020).

3. Веліховська А. Б. Модель вивчення передового педагогічного досвіду вчителів математики в загальноосвітніх навчальних закладах Миколаївської області / А. Б. Веліховська // Постметодика. - 2012. - № 4. - С. 46-52. URL:<http://dspace.mnau.edu.ua/jspui/handle/123456789/3787> (дата звернення 16.03.2020).

4. Веліховська А. Б. Нові вимоги до підготовки майбутніх учителів предметів природничо-математичного циклу засобами сучасних інтернет-технологій / А. Б. Веліховська // Науковий часопис НПУ імені М. П.

Драгоманова. Серія 5 : Педагогічні науки: реалії та перспективи. - 2016. - Вип. 53. - С. 34-39.

URL:<http://dspace.mnau.edu.ua/jspui/handle/123456789/3775> (дата звернення 15.03.2020).

5. Курепін В.М. Використання інформаційно-комунікаційних технологій у освітньому процесі закладів вищої освіти, уклад. В.М. Курепін, А.Б. Веліховська, К.М. Комісаренко // Перспективна техніка і технології – 2019 : матеріали Міжнародної науково-практичної конференції молодих учених, аспірантів і студентів, м. Миколаїв, 27 вересня 2019р. – Миколаїв : МНАУ, 2019. – С. 132 – 134.

URL:<http://dspace.mnau.edu.ua/jspui/handle/123456789/6407> (дата звернення 16.03.2020).